

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud v senátu složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudkyň JUDr. Brigity Chrastilové a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce **B. V. C.**, zast. Mgr. Zdeňkem Honzíkem, advokátem v Plzni, Plynární ulice č. 6, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 7. 2003, č. j. 59 Az 511/2003 – 15,

takto:

Rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 7. 2003, č. j. 59 Az 511/2003 – 15 **se zrušuje** a věc **se** mu **vrací** k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Rozhodnutím žalovaného ze dne 21. 3. 2003, č. j. OAM-7502/VL-19-HA14-2001 bylo rozhodnuto o žádosti žalobce – stěžovatele tak, že azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, se neuděluje. Dále bylo rozhodnuto, že na stěžovatele se nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu v platném znění.

Proti tomuto rozhodnutí podal stěžovatel včas kasační stížnost, v níž namítl především, že Krajský soud v Plzni, jako soud 1. stupně, vycházel z neúplnosti spisového materiálu, když některé zprávy, které vedly k negativnímu výroku rozhodnutí, nemají v tomto spise oporu, zejména pak zpráva Ministerstva zahraničních věcí a Ministerstva zahraničí USA, a to pro jejich neucelenost. Navrhl proto, aby rozsudek Krajského soudu v Plzni byl zrušen a věc mu vrácena k dalšímu řízení,.

K podané kasační stížnosti se žalovaný nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud přezkoumal rozhodnutí napadené kasační stížností, a to v mezích uplatněných důvodů a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

Z obsahu soudního spisu je zřejmé, že správní orgán při svém rozhodování vycházel z protokolu o pohovoru k žádosti o udělení azylu na území ČR, který byl veden dne 18. 3. 2002 a který je obsahově shodný s návrhem na zahájení řízení o udělení azylu ze dne 2. 8. 2001, co se týče důvodů, pro něž o azyl žádá a okolností, které jsou pro posouzení této žádosti významné. Správní spis obsahuje výtah ze Zprávy o dodržování lidských práv za rok 2001 vydaný Ministerstvem zahraničí USA dne 4. 3. 2002, a to stranu první a druhou dokumentu. Dále je ve spise založeno sdělení Ministerstva zahraničních věcí ČR z 29. 12. 2000, č. j. 144521/2000 – LP, které se týká informací o Vietnamu pro řízení o udělení azylu v České republice a dále sdělení téhož ministerstva z 6. 4. 1998, č. 3303.681/98 – KO/5, jež se dotýká především problematiky „Aliance svobodného Vietnamu ve vztahu k udělování politického azylu občanům Vietnamské socialistické republiky“. Správní spis obsahuje rozhodnutí, jež splňuje veškeré procesní náležitosti, totiž je vydáno k tomu příslušným správním orgánem, v jehož pravomoci rozhodování o žádosti o azyl je a také toto rozhodnutí obsahuje podpis ředitele odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra, je řádně datováno a opatřeno kulatým razítkem tohoto ministerstva. Rozhodnutí se velmi podrobně vypořádává s důvody, pro něž azyl nebyl udělen podle žádného z ustanovení zákona o azylu a také proč se nevztahuje překážka vycestování na stěžovatele ve smyslu § 91 zákona o azylu. Co se týká relevantních informací, jež jsou použity v tomto rozhodnutí a o něž se samo rozhodnut opírá, jde o právě shora výslovně citované zprávy Ministerstva zahraničí USA a informace Ministerstva zahraničních věcí ČR a také je zde uveden odkaz na aktuální informace ohledně situace ve Vietnamu obsažené v databázi České tiskové kanceláře. Správní spis obsahuje protokol, jež tvoří přílohu k protokolu o pohovoru, v němž je uvedeno 19 zpráv a informací či předpisů, které má žalovaný k dispozici pro účely posouzení stěžovatelem uváděných skutečností rozhodných pro udělení azylu. Stěžovatel nepožadoval seznámit se s obsahem těchto zpráv, ani vyjádřit se k nim či ke způsobu jejich získání, ani nenavrhoval jejich doplnění.

Soud 1. stupně se především velmi správně vypořádal s námitkou, jež byla předmětem podané žaloby, co se týče procesního postupu žalovaného, totiž chybějícího podpisu ředitele příslušného odboru Ministerstva vnitra, když tuto procesní vadu shledal za takovou, jež nemohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí o věci samé, za situace kdy správní spis obsahoval rozhodnutí, na němž žádná z předepsaných náležitostí nechyběla. Ani Nejvyšší správní soud nemá důvod se od stanoviska a závěru soudu 1. stupně v tomto směru odchýlit (§ 109 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb. soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“). Soud 1. stupně pak otázku pronásledování stěžovatele pro jeho názory považoval za účelové a nevěrohodné a v tomto rozsahu ani nebyl zaznamenán pokus stěžovatele tento závěr soudu 1. stupně zpochybnit v rámci kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud se však neztotožňuje s přesvědčením soudu 1. stupně ohledně provedeného dokazování správním orgánem, pokud jde o úplnost informací a podkladů, které byly pro vydání rozhodnutí použity. Je tak evidentně dán důvod pro postup dle § 103 odst. 1 písm. b/ s. ř. s., totiž když při zjišťování skutkových okolností byl porušen zákon v ustanovení o řízení před správním orgánem. Podle ust. § 46 zákona č. 71/1967 Sb. o správním řízení (správní řád), rozhodnutí musí být v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, musí být vydáno orgánem k tomu příslušným, vycházet ze spolehlivě zjištěného stavu věci a obsahovat předepsané náležitosti. Podle § 47 odst. 3 téhož zákona v odůvodnění správní orgán uvede, které skutečnosti byly podkladem rozhodnutí, jakými úvahami byl veden při hodnocení důkazů a při použití právních předpisů, na základě kterých rozhodoval.

Správní orgán uvedl, že vycházel ve svém rozhodování ze zprávy Ministerstva zahraničních věcí USA o stavu dodržování lidských práv ve Vietnamu za rok 2001. Jestliže správní orgán vychází z konkrétních důkazů, které cituje, pak je zapotřebí, aby souhlasila informace uvedená v odůvodnění rozhodnutí o tom, který důkaz byl použit s tím, jak je tato skutečnost zaznamenána ve spise a může se o jeho obsah opírat. Správní orgán však v daném případě sice poukázal na zprávu řečeného ministerstva, avšak není zřejmé, že zpráva je obsažena v celém rozsahu ve správním spise, a tudíž se nelze ani věrohodně přesvědčit o tom, jaké další informace obsahuje a zda by neovlivnily postoj správního orgánu a následně soudu k projednávané žádosti a žalobě. Jestliže se žalovaný uchýlil k odkazu a výslovnému použití tří dokumentů z mnoha dalších, jež měl k dispozici, je naprosto nezbytné, aby takto citované důkazy byly obsažené ve správním spise, tedy aby bylo možno uzavřít, že skutková zjištění mají oporu ve spise. Za takovýto případ nelze považovat situaci, kdy správní orgán použije jen část zprávy, aniž by odůvodnil z jakých důvodů tak činí. Správní orgán musí zajistit, aby doklady, o které se při svém rozhodování opírá, byly v úplnosti založeny ve správním spise, aby bylo možné, jak účastníkům řízení, tak později soudu se s nimi seznámit. Správní orgán především nevyužil možnosti vyjádřit se k podané kasační stížnosti a osvětlit, zda tento podklad je úplný, či jde o jeho fragment a za této situace zůstává otázka a výtka položená stěžovatelem nezodpovězena. Proto také kasačnímu soudu nezbylo, nežli z důvodu ust. § 103 odst. 1 písm. b/ s. ř. s. rozhodnutí soudu 1. stupně zrušit a vrátit mu k dalšímu řízení (§ 110 s. ř. s.). Pokud se správní orgán ve svém rozhodnutí dovolá důkazů, je třeba, aby byly řádně provedeny; vyjma ust. § 9 zákona o azylu, které vylučuje použití oddílu prvního části čtvrté správního řádu, se správní řád na řízení o udělení nebo odnětí azylu vztahuje.

V dalším řízení se soud 1. stupně zaměří na nápravu vytýkaného pochybení, přitom volba prostředků bude záviset na úvaze soudu s ohledem na další vývoj procesní situace. Nejvyšší správní soud tak dospěl k závěru, že rozhodnutí soudu v 1. stupni bylo nezbytné zrušit, neboť zde byl důvod kasační stížnosti podle ust. § 103 odst. 1 písm. b/ spočívající v nesprávném procesím postupu správního orgánu, pro nějž věc měla být soudem 1. stupně zrušena. O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti soud 1. stupně pojedná v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s., § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 25. 11. 2003

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu